

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-720-517(12)/16/AK

Warszawa, dnia 06 października 2016 r.

DECYZJA nr DNR-1/117/2016

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542 i 1228), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienki dziewczęcej PETTINO basic Art. 331677, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Rafała Lisa, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Rafał Lis „PETTINO” w Barcinie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;

2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542 i 1228), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. sukienki dziewczęcej PETTINO basic Art. 331677, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Rafała Lisa, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Rafał Lis „PETTINO” w Barcinie karę pieniężną w wysokości 6 000 zł (słownie: sześć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 16 maja 2016 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes

UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi sukienki dziewczęcej PETTINO basic Art. 331677 (dalej także jako: „sukienka”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Rafała Lisa, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Rafał Lis „PETTINO” w Barcinie.

Sukienka dziewczęca PETTINO basic Art. 331677 to produkt przeznaczony dla starszych dzieci i młodzieży w rozumieniu pkt 2.2 normy PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej - Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej - Specyfikacja* (dalej jako: „norma”), tj. dla osób w wieku od 7 lat do 14 roku życia (co uwzględnia chłopców o wzroście 134 cm-182 cm i dziewczęta o wzroście 134 cm-176 cm). Produkt to sukienka z długim rękawem, wykonana z dzianiny w różnych kolorach z nadrukiem w serca. Po bokach sukienka posiada dwie wewnętrzne kieszenie, a z przodu nadruk z napisem: „*one of these harts belong to me*”. Do produktu dołączono etykiety jednostkowe zawierające m. in. następujące informacje: „sukienka dziewczęca, 95% bawełna, 5% elastan, Dystrybutor: PETTINO, ul. Słowackiego 1a, 88 – 190 Barcin, Pettino basic, Art.: 331677, kod EAN: 2099002181952” a także informacje o rozmiarze oraz piktogramy dotyczące sposobu jego konserwacji. Dodatkowo do produktu wszyto wszywki informacyjne zawierające: napis „Pettino basic”, skład surowcowy, jego rozmiar i piktogramy dotyczące sposobu konserwacji.

W toku kontroli przedsiębiorcy „TXM” S.A. z siedzibą w Andrychowie, mającej miejsce w należącym do niego sklepie „Textil Market” przy ul. Piotra Skargi 6 w Katowicach, inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym ww. sukienkę w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542 i 1228) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”) z uwzględnieniem wymagań określonych w normie.

W wyniku przeprowadzonych badań produktu stwierdzono, że na dole sukienki, po obu jej bokach przyszyto sznury dekoracyjne ze swobodnymi końcami, zwisające poniżej dolnej krawędzi ubioru. Powyższe jest niezgodne z pkt 3.5.1 normy, zgodnie z którym sznurki ściągające, sznury funkcyjne i sznury dekoracyjne, łącznie z wszelkimi przetyczkami, nie powinny zwisać poniżej dolnej krawędzi ubrania.

Dowód: protokół i akta kontroli znak: KJ.8361.97.2016 - k. 1-30 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 i 868) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 30 maja 2016 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Rafała Lisa, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Rafał Lis „PETTINO” w Barcinie (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienki wyznaczając ww. przedsiębiorcy termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie swej roli w obrocie kwestionowanym produktem, przekazanie dokumentów związanych z jego obrotem oraz informacji na temat ewentualnie posiadanych skarg lub reklamacji dotyczących produktu ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt powinna ona przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 30 maja 2016 r. – k. 9-10 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 17 czerwca 2016 r. strona postępowania oświadczyła, że jest producentem kwestionowanego produktu, który został wytworzony w ilości 3 060 sztuk i w całości sprzedany przedsiębiorcy „TXM” S.A. z siedzibą w Andrychowie. Oświadczyła ponadto, że zwróciła się do ww. odbiorcy sukienek z prośbą o zwrot posiadanych przez niego egzemplarzy produktu w celu dokonania stosownych napraw, dostosowujących konstrukcję ubioru do wymagań bezpieczeństwa.

Dowód: pismo strony postępowania z 17 czerwca 2016 r. z załącznikami – k. 11-14 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 5 lipca 2016 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie dowodów potwierdzających zwrot egzemplarzy sukienek posiadanych przez jedynego dystrybutora oraz podjęcie w stosunku do nich stosownych działań naprawczych.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 5 lipca 2016 r. - k. 15 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W związku z nieprzekazaniem przez stronę postępowania wnioskowanych dowodów, pismem z 22 sierpnia 2016 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 22 sierpnia 2016 r. – k. 17 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 31 sierpnia 2016 r. strona postępowania przekazała kopie dokumentów potwierdzających zwrot 565 sztuk sukienek przez jedyne dystrybutora produktów i wskazała, że we wszystkich egzemplarzach sukienek wycofanych z rynku dokonała napraw dostosowujących konstrukcję sukienki do wymagań normy, na dowód czego przekazała dokumentację zdjęciową potwierdzającą tę okoliczność.

Dowód: pismo strony postępowania z 31 sierpnia 2016 r. z załącznikami – k. 18-25 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 13 września 2016 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o uzupełnienie braków formalnych przekazanych przez nią dokumentów, tak aby mogły one zostać uznane za dowód z dokumentu stosownie do przepisu art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 13 września 2016 r. – k. 26 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 21 września 2016 r. strona postępowania usunęła wskazane braki formalne przekazanej przez nią dokumentacji.

Dowód: pismo strony postępowania z 21 września 2016 r. z załącznikami – k. 27-31 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Rafał Lis, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Rafał Lis „PETTINO” w Barcinie wprowadził sukienkę będącą przedmiotem postępowania na polski rynek i jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. Co prawda na etykiecie dołączonej do produktu będącego przedmiotem postępowania przedsiębiorca Rafał Lis, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Rafał Lis „PETTINO” w Barcinie oznaczył się jako jego dystrybutor, to jednak w toku postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK oświadczył, że jest producentem kwestionowanej sukienki.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 3/KJ.8361.97.2016 – k. 22-25 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; pismo strony postępowania z 17 czerwca 2016 r. z załącznikami – k. 11-14 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym. W myśl art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez

Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 14682:2015-02 jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa sukienki będącej przedmiotem postępowania z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanej sukienki stanowiły wyniki badań organoleptycznych tego produktu, przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej. W ich wyniku ustalono, że stwierdzone nieprawidłowości w konstrukcji ubioru związane z niewłaściwym zastosowaniem sznurków ściągających w określonych warunkach mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników kwestionowanej sukienki. Zastosowanie w odzieży dziecięcej sznurków zwisających poniżej dolnej krawędzi ubrania może być bowiem przyczyną nieszczęśliwych wypadków, na skutek zaczepienia się ubioru o wystający element (np. wyposażenia placu zabaw) lub poruszające się objekty (np. drzwi autobusu), prowadzących do obrażeń ciała.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowana sukienka nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania wyprodukowała 3 060 sztuk sukienek, które następnie sprzedała jednemu dystrybutorowi (dowód: oświadczenie przedsiębiorcy zawarte w piśmie z 17 czerwca 2016 r.; faktura VAT nr 40/03/16 z 24 marca 2016 r.). W toku niniejszego postępowania jego strona podjęła działania mające na celu eliminację zagrożeń stwarzanych przez kwestionowaną sukienkę, które polegały na: poinformowaniu dystrybutora o konieczności zwrotu posiadanych przez niego egzemplarzy sukienek, wycofaniu z rynku 565 sztuk produktu posiadanych przez dystrybutora oraz podjęciu wobec nich działań naprawczych dostosowujących konstrukcję ubioru do wymagań bezpieczeństwa w zakresie zastosowania sznurów ściągających w odzieży dziecięcej

(dowód: oświadczenie przedsiębiorcy zawarte w piśmie z 31 sierpnia 2016 r., faktura korygująca nr 1/08/2016 z 17 sierpnia 2016 r., dokument wydania towaru z 4 sierpnia 2016 r. wystawiony przez dystrybutora, zwrot do dostawcy nr 980/ZZTXMMG16 z 3 sierpnia 2016 r. oraz dokumentacja zdjęciowa przekazana pismem z 31 sierpnia 2016 r.).

Mając na uwadze dowody przekazane przez stronę postępowania, organ nadzoru uznał, że usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez sukienkę dziewczęcą PETTINO basic Art. 331677, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednakże, w związku z tym, że Prezes UOKiK uznał, iż przedmiotowa sukienka nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający ją na rynek przedsiębiorca Rafał Lis, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Rafał Lis „PETTINO” w Barcinie naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ustalaniu wysokości kary uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż

wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Podkreślić również trzeba, że produkcja odzieży należy do przeważającej działalności gospodarczej wykonywanej przez stronę postępowania stosownie do informacji umieszczonych w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEiDG). Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Należy również podkreślić, iż możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, iż wobec strony postępowania było już prowadzone postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dotyczące odzieży dziecięcej (spodni dresowych dziewczęcych), a zatem powinna być ona świadoma ciążyących na niej obowiązków oraz zakazu wprowadzania na rynek produktów niespełniających wymagań w zakresie bezpieczeństwa (*vide* decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-1/39/2015 z 24 kwietnia 2015 r.). Jednocześnie, z uwagi na uprzednio toczące się postępowanie w zakresie ogólnego bezpieczeństwa odzieży dziecięcej, w której także w sposób nieprawidłowy zastosowano sznury ściągające strona postępowania powinna również wykazywać się zwiększoną świadomością w zakresie przepisów prawa regulujących prowadzoną przez nią działalność gospodarczą, w tym przypadku z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów. Kolejną okolicznością przemawiającą na niekorzyść strony postępowania jest fakt wprowadzenia przez nią na rynek dużej ilości produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa (łącznie 3 060 sukienek), co niewątpliwie wpływa na poszerzenie kręgu potencjalnych użytkowników, którzy poprzez zakup produktu byli narażeni na stwarzane przez niego zagrożenie. Podkreślić także należy, że sukienka jest produktem przeznaczonym dla dzieci, a więc grupy konsumentów która – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – podlega szczególnej ochronie. Należy również mieć na uwadze, że naruszone przez stronę postępowania w niniejszym postępowaniu wymaganie dotyczące bezpieczeństwa odzieży dziecięcej funkcjonuje długi okres czasu (tj. od 2009 r.). Zauważyć bowiem należy, że w identycznym brzmieniu

występowało ono również w normie PN-EN 14682:2009 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej - Sznurowe i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja*, a następnie zostało powtórzone w normie PN-EN 14682:2015-02.

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał natomiast brak skarg i reklamacji dotyczących kwestionowanego produktu oraz fakt, iż strona postępowania podjęła współpracę z organem nadzoru – przedłożyła bowiem dowody potwierdzające, iż zagrożenia stwarzane przez kwestionowaną sukienkę zostały wyeliminowane.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży produktów stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i nie zostały przez przedsiębiorcę odzyskane (tj. nieodebranych od dystrybutorów i konsumentów) oraz średniej ceny sprzedaży jednej sztuki produktu. W niniejszej sprawie – Prezes UOKiK przyjął jako kryterium pomocnicze przy ustalaniu wysokości kary korzyść majątkową, jaką strona postępowania osiągnęła ze sprzedaży 2 495 sztuk sukienek. Na podstawie przekazanych przez stronę w toku niniejszego postępowania dowodów Prezes UOKiK ustalił, że wprowadziła ona na rynek 3 060 sztuk sukienek, z czego wycofała z rynku 565 sztuk tego produktu. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki sukienki Prezes UOKiK oparł się na znajdującej się w aktach sprawy fakturze sprzedaży produktów jednemu dystrybutorowi sukienki, z której wynika, iż strona postępowania sprzedawała sukienki w cenie (brutto) 23,98 zł. Prezes UOKiK przyjął zatem tę cenę jako średnią cenę sprzedaży jednej sztuki produktu. Obliczona w ten sposób korzyść majątkowa strony postępowania ze sprzedaży 2 495 sztuk sukienek wynosi 59 830,10 zł.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy podkreślić, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 6% maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego – zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów – 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak